

trække Øvrigheden ind til Afgørelse af Ægtefællernes Forhold, enten det drejer sig om økonomiske Forhold eller om andre.

Med Hensyn til § 43, Udkastets § 5, skal jeg bemærke, at vi har en Bestemmelse i Lov Nr. 131 af 27. Maj 1908 § 2, gaaende ud paa, at det i visse Tilfælde, medens Ægtefællerne lever sammen, kan paalægges Manden at yde Bidrag til Husholdningen og Hustrus og Børns øvrige Fornødenheder, saaledes at Hustruen faar Raadighed over Bidraget. Det bemærkes i Betænkningen, at denne Bestemmelse, som for øvrigt ikke haves hverken i Sverige eller Norge, ikke er blevet meget anvendt herhjemme. Med andre Ord, en Bestemmelse, der ikke gaar tilnærmelsesvis saa vidt som Bestemmelsen i § 43, er overhovedet ikke blevet anvendt meget herhjemme; det er formentlig, fordi der ikke har været meget Brug for den. I Betænkningen findes for øvrigt en Bemærkning om, at Overøvrigheden ved Paalæget af Bidraget kan gaa ud over Reglerne i § 41 og paalægge Ægtefællen at fyldestgøre sin Underholdspligt efter § 40 gennem bestemte Pengebidrag eller dog at udrede saadanne i større Omfang, end man vilde komme til efter § 41. Med andre Ord, hvis en Ægtefælle forelægger Spørgsmaalet om den anden Ægtefælles Underholdspligt for Overøvrigheden, saa vil Overøvrigheden kunne gaa ganske overordentlig vidt med Hensyn til at paalægge Pengebidrag i Overensstemmelse med Reglerne i § 41 eller i et saadant videre Omfang, hvori det efter Omstændighederne kan anses for rimeligt. Den ene Ægtefælle kan forelægge hele Ægtefællernes økonomiske Mellemværende for Overøvrigheden, kan forlange afgjort, hvor meget der skal anvendes til det ene og det andet, og ganske specielt kan Ægtefællerne forlange afgjort, hvor meget der skal anvendes til, som det hedder i § 40, hver af Ægtefællernes særlige Behov. Det er til visse en Adgang for Øvrigheden til at indblande sig i Ægtefællernes økonomiske Dispositioner og i Ægtefællernes Økonomi i det hele taget, som er af ganske overordentlig indgribende Art, og det undrede mig noget, naar den ærede 2den Ordfører for det socialdemokratiske Parti (Jessen) mente, at disse Bestemmelser ikke havde saa megen Interesse for den Klasse af Borgere, som han repræsenterer, men at de nærmest maatte være for Overklassen. Jeg maa nære en meget betyde-

lig Tvivl om, at det vilde passe en københavnsk Arbejder, om hans Hustru, som mente, at hun blev knebet for stærkt paa Husholdningspengene, gik til Overpræsidenten og fik Bidraget fastsat af ham, oven i Købet med den Virkning efter Loven, at det saaledes fastsatte Bidrag kan inddrages ved Udpantning. Jeg nærer nogen Tvivl om, at Arbejderklassen som saadan vilde finde, at en saadan Bestemmelse var en Overklassebestemmelse, og jeg kunde meget vel tænke mig, at Ordningen vilde vække alt andet end blide Følelser hos det ærede Medlems Partifæller. Jeg kunde vanskelig tænke mig, at Socialdemokratiet skulde anerkende Landets Amtmænd og Overpræsidenten i København som dem, der skulde afgøre, hvor meget der skulde betales i Husholdningspenge og paa anden Maade mellem to Ægtefæller. Der er til visse ikke paa dette Punkt af Forslaget noget, der gaar i Retning af en Overklasselov; paa andre Punkter skal jeg villig indrømme, at dette Lovforslag vilde blive en Overklasselov, men dette Punkt her griber netop ind overfor hvert evige eneste Hjem i hele Landet, ikke blot de store, men ogsaa de mellemstore og de smaa. Der er ikke et Hjem, der i den Henseende vil være undtaget, og ganske sikkert ikke et Hjem, hvor ikke en Indgriben af denne Art vil være af den alvorligste Betydning.

Jeg tillod mig før at bemærke, at saa længe Ægtefællerne selv ikke har opgivet Samlivet, bør Øvrigheden ikke kunne blande sig i Sagen og ikke kunne drages ind i den. Motivet til dette mit Standpunkt er det, at man ikke paa nogen Maade maa svække Ægtefællernes Villie til at gøre deres Pligt, til at holde ud i Ægteskabet sammen. Det er svækkende for Villien til at komme ud af det indbyrdes og til at ordne sig, at der er en Myndighed udenfor, som er stillet op til at ordne Sagerne. Det er for øvrigt ogsaa direkte at indføre et Tvistmoment mellem Ægtefællerne, for det turde være ganske klart, at naar Overøvrigheden en Gang er paaberaabt og dens Indgriben maaske en Gang er sket, er Muligheden for, at disse Ægtefæller holder sammen i deres Ægteskab, blevet betydelig svækket og forringet. Dette er en Indgriben, som vi aldrig før har haft. Den er af principiel, og den kan blive af overordentlig vidtrækkende og skadelig Betydning.

For øvrigt giver Betænkningen, som det vilde glæde mig, om Medlemmerne i stort Omfang vilde gøre sig bekendt med,